29/10/2022

Δοξολογία για την επέτειο του «ΟΧΙ» στην Ι. Μ. Ταμασού

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

Με επίσημη δοξολογία στο Ιερό ναό Αγίας Βαρβάρας της ομώνυμης κοινότητας, ξεκίνησαν οι πανηγυρικές εκδηλώσεις για την επέτειο του “ΟΧΙ”, ανήμερα της επετείου για την 28η Οκτωβρίου 1840.

Στη δοξολογία χοροστάτησε ο Πανιερώτατος **Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας** πλαισιούμενος από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Νεκτάριο Μπακόπουλο, Γενικό Αρχιερατικό της Μητροπόλεως, τους ιερείς του Ναού της Αγίας Βαρβάρας, Πρωτοπρεσβύτερο Ζήνωνα Παραδεισιώτη και Οικονόμο Παναγιώτη Σταύρου, τον Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Μακρή και Οικονόμο Χρίστο Γεωργίου, ιερείς της κοινότητος Μαθιάτη, τον Οικονόμο Ιωάννη Τρύφωνος, ιερέα της κοινότητος Σιας, και τον Οικονόμο Αναστάσιο Πογιατζή, ιερέα της κοινότητος Πυργών, ο Αρχιδιάκονος Ραφαήλ Μισιαούλης και ο Ιεροδιάκονος Αρσένιος Αθανασίου.

Τον Πανηγυρικό λόγο της ημεράς εκφώνησε ο Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής.

Οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν με την πραγματοποίηση της μαθητικής παρέλασης επί της κεντρικής οδού, Λεωφόρου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, την οποία

παρακολούθησαν πλήθος κόσμου, χειροκροτώντας την μαθητιώσα νεολαία!

Ο πανηγυρικός του Πανιερωτάτου για την 28η Οκτωβρίου:

Η 28 η Οκτωβρίου 1940 αποτελεί ορόσημο στην ελληνική ιστορία. Το έπος της Αλβανίας φωτίζει με την λαμπρότητά του όχι μόνο την ελληνική, αλλά και την παγκόσμια ιστορία. Κατά τους ηρωικούς αγώνες που διεξήχθησαν στην Πίνδο, την Χειμάρα, την Κορυτσά και το Αργυρόκαστρο, έλαμψε η ελληνική αρετή και έδειξε ότι η αριθμητική υπεροχή του εχθρού δεν έχει καμιά αξία μπροστά στη γενναιότητα και την αυτοθυσία του Έλληνα στρατιώτη. Ο δικτάτορας Μουσολίνι νόμιζε ότι θα έκανε περίπατο στην Ελλάδα, αλλά στα βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας αντιμετώπισε την ελληνική γενναιότητα και αποφασιστικότητα των φαντάρων μας, να υπερασπιστούν την πατρίδα μέχρι της τελευταίας ρανίδας του αίματος τους. Το αποτέλεσμα ήταν οι λαμπρές νίκες των παλικαριών της Ελλάδας στις ψηλές κορφές της Πίνδου και η απελευθέρωση της Κορυτσάς, του Αργυρόκαστρου, των Αγίων Σαράντα και άλλων ελληνικών και αλβανικών πόλεων.

Την ελληνική αρετή θαύμασαν τότε και οι σύμμαχοι, αλλά και οι εχθροί μας, οι Γερμανοί. Αφού και ο ίδιος ο Χίτλερ, ομολόγησε ότι από όλους τους αντίπαλους που αντιμετώπισε, οι Έλληνες είχαν το θάρρος να αντισταθούν σοβαρά και αποτελεσματικά στις απείρως πιο ισχυρές δυνάμεις των Γερμανών.

Κατά την επέτειο αυτή τιμούμε και τη μνήμη των τόσων θυμάτων της Γερμανικής Κατοχής της Ελλάδας, και τη μεγάλη γενναιότητα των υπόδουλων Ελλήνων κατά τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής και της Εθνικής Αντίστασης. Οι υπόδουλοι

Έλληνες δεν υπέκυψαν στις ορδές του Γερμανού κατακτητή, αλλά, με τα αδύναμα μέσα που είχαν, αγωνίστηκαν και σημείωσαν σελίδες δόξας και απαράμιλλου ηρωισμού. Η ελληνική αντίσταση εναντίον της γερμανικής κατοχής προκαλεί θαυμασμό. Ένας λαός που πέθαινε από την πείνα, είχε το κουράγιο και τη δύναμη να αντισταθεί ενάντια στο γερμανικό φασισμό.

Έλληνες και Ελληνίδες,

η ιστορία μας είναι γεμάτη από αγώνες και θυσίες. Για την υπεράσπιση της εθνικής μας ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας χύθηκαν ποταμοί αιμάτων. Ίσως, κανένα άλλο έθνος στον κόσμο δεν πλήρωσε με τόσο αίμα κάθε μικρή γωνιά ελεύθερης γης, όσο η Ελλάδα. Από τα βάθη των αιώνων μας φωνάζουν οι Σαλαμινομάχοι και οι Μαραθωνομάχοι, οι γενναίοι αγωνιστές των Θερμοπυλών, οι τελευταίοι υπερασπιστές της Πόλης με τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, τα αθάνατα παλικάρια του Κολοκοτρώνη, του Καραισκάκη, του Παπαφλέσσα, το 1821, οι γενναίοι αγωνιστές της Μακεδονίας το 1912, οι αγωνιστές του 1955 – 59, του 1974 και τόσοι άλλοι. Είναι γι' αυτό που πρέπει να μας καταλαμβάνουν ρίγη εθνικής συγκίνησης, όταν τιμούμε τις εθνικές μας επετείους.

Η Κύπρος γιορτάζει κι εφέτος την εθνική αυτή επέτειο , μοιρασμένη και πληγωμένη. Για σαρανταοκτώ χρόνια βιώνουμε την σκληρότητα της τουρκικής βουλιμίας. Η Τουρκία θέλει να κατακτήσει ολόκληρη την Κύπρο και να την κάνει τουρκικό προτεκτοράτο. Έχοντας σαν φωτεινό μας οδηγό τον αγώνα και τον απαράμιλλο ηρωισμό των παλικαριών του 1940, έχουμε καθήκον να αντισταθούμε στα ύπουλα σχέδια της Τουρκίας εναντίον του Ελληνισμού. Πρέπει να σταθούμε σαν τροχοπέδη εναντίον της τουρκικής επεκτατικότητας και βουλιμίας, τόσο στην Κύπρο, όσο και στο Αιγαίο.

Ο Ελληνισμός άνθισε σε αυτό το νησί για πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνια. Δεν θα επιτρέψουμε εμείς να είμαστε η τελευταία γενιά Ελλήνων στην Κύπρο. Θέλουμε να δούμε την Κυπριακή σημαία να υψώνεται στον Πενταδάκτυλο, στη θέση της σημαίας του ψευδοκράτους. Θέλουμε να είμαστε ένα κράτος ενωμένο και όχι διχοτομημένο. Η Κυπριακή σημαία πρέπει να αποτελεί σύμβολο ενότητας όλου του Κυπριακού λαού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, και όχι σύμβολο διαχωρισμού και εθνικού μίσους, όπως συμβαίνει με την σημαία του ψευδοκράτους στον Πενταδάκτυλο.
Δεν πρέπει να χάσουμε την αγωνιστικότητα και τη θέλησή μας για απελευθέρωση και επανένωση της πατρίδας μας. Ας έχουμε πάντα το βλέμμα στραμμένο στους λαμπρούς αγώνες των προγόνων μας και ας εμπνεόμαστε από το παράδειγμά τους. Μόνο με την αναβάπτιση στα εθνικά νάματα θα μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι και να ελπίζουμε ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες για την Κύπρο μας.

Έλληνες και Ελληνίδες,

Από την Ήπειρο μέχρι την Κρήτη, από τα νησιά του Αιγαίου μέχρι την Κύπρο, μας καταλαμβάνουν ρίγη εθνικής συγκίνησης, όταν βλέπουμε να κυματίζει η ελληνική σημαία σε κάθε βουνοκορφή σε κάθε ακρογιάλι, σε κάθε βραχονησίδα και στα ακριτικά φυλάκια της μοιρασμένης πατρίδας μας. Αυτά τα χώματα, τα πελάγη και οι θάλασσές μας είναι ελληνικά, έχουν το γαλανόλευκο χρώμα , δεν είναι ούτε κόκκινα ούτε γκρίζα. Και θα τα υπερασπιστούμε ως την τελευταία σπιθαμή και ας οργίζεται και αυτοεξαγριώνεται ο νεοσουλτάνος της περιοχής μας. Εμείς θα σταθούμε στη γη που μας γέννησε και δεν θα υποχωρήσουμε, διότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια υποχώρησης, ούτε και η παραμικρή διάθεση για οποιαδήποτε παραχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας.

Εμείς στην Κύπρο, για σαρανταοκτώ χρόνια βιώνουμε την έπαρση και την σκληρότητα της τουρκικής βουλιμίας. Η Τουρκία θέλει να κατακτήσει ολόκληρη την Κύπρο και να την κάνει τουρκικό προτεκτοράτο. Όμως εμείς δεν πρέπει να καμπτόμαστε. Ας φέρνουμε στο μυαλό μας τους εθνικούς αγώνες που διεξήγαγαν οι υπόδουλοι Έλληνες για να απελευθερωθούν, να θυμούμαστε τους αγώνες εναντίον του κάθε εχθρού που υπέθαλπε την εθνική ελευθερία και ανεξαρτησία.

Ας θυμηθούμε τους νέους Λεωνίδες της ΕΛΔΥΚ, που υπερασπίστηκαν σαν λιοντάρια το στρατόπεδό τους, που πάλαιψαν με τα τουρκικά τανκς και την τουρκική υπεροπλία κι έδωσαν τη ζωή τους για την τιμή της Ελλάδας και της Κύπρου. Κι ακόμα μέσα στο κλίμα της προδοσίας και της εγκατάλειψης κάποια παλικάρια μας από την Ελλάδα και από την Κύπρο, δεν δείλιασαν, αλλά ύψωσαν το ανάστημά τους και αγωνίστηκαν μέχρις εσχάτων εναντίον των πανίσχυρων Τούρκων. Μερικοί από αυτούς τους ήρωες ήταν ο Κατσάνης στο Συγχαρί, ο Τάσος Μάρκου στη Μια Μηλιά, ο Σταυριανάκος στην ΕΛΔΥΚ και άλλοι ανώνυμοι, αλλά μεγάλοι

ήρωες.

Έχοντας υπόψη μας όλους αυτούς τους γενναίους πρόγονούς μας , πρέπει να σταθούμε ως τροχοπέδη εναντίον των δόλιων σχεδίων της Τουρκίας. Το αρχαίο απόφθεγμα των προγόνων μας « Πατρός τε και μητρός και των άλλων προγόνων απάντων, τιμιώτερον και αγιώτερον εστίν η πατρίς...» μας δείχνει το καθήκον να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας και να την παραδίνουμε «ουκ ελάττω» στις επόμενες γενεές.

Σήμερα ο εχθρός εκτραχύνεται, διότι νιώθει ότι απέναντί του δεν έχει έναν υπολογίσιμο αντίπαλο. Είμαστε μεν αδύνατοι, αλλά δεν έχουμε το δικαίωμα να παραδοθούμε αμαχητί στον εχθρό. Δεν πρέπει να χάσουμε την αγωνιστικότητα και τη θέλησή μας για απελευθέρωση και επανένωση της πατρίδας μας. Ας έχουμε πάντα το βλέμμα στραμμένο στους λαμπρούς αγώνες των προγόνων μας και ας εμπνεόμαστε από το παράδειγμά τους. Μόνο με την αναβάπτιση στα εθνικά νάματα θα μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι και να ελπίζουμε ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες για την Κύπρο μας.

Αγαπητοί μου, από τον Έβρο μέχρι το Αιγαίο και την Κύπρο ο κίνδυνος είναι ο ίδιος. Ο ίδιος εχθρός καραδοκεί και μηχανεύεται χίλιους τρόπους για να βλάψει τον Ελληνισμό. Ακόμα και τους μετανάστες μας στέλλει στην Ελλάδα και στην Κύπρο για να μας επηρεάσει και να αλλοιώσει τον πληθυσμό μας. Ελλάδα και Κύπρος δεν πρέπει να πτοούμαστε και να δειλιάζουμε. Πρέπει να είμαστε σταθεροί στα ιδανικά και τις αξίες μας, στα ιδανικά της πίστεως και της πατρίδος. Γι αυτό το δίδυμο πάντοτε αγωνίζονταν οι Έλληνες «Για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την Ελευθερία». Ας θυμούμαστε και τα λόγια του απλού, μα μεγάλου αγωνιστή της Ελευθερίας, του Κολοκοτρώνη «Ο Θεός υπέγραψε την Ελευθερία της Ελλάδος και δεν παίρνει πίσω την υπογραφή του».

Με την σκέψη στη θαλασσοφίλητη γη της Κερύνειας, στις μοσχομύριστες πλαγιές του Πενταδακτύλου, στις πεδιάδες της Μεσαορίας, στα μαγικά ακρογιάλια της Αμμοχώστου, στις πορτοκαλιές της Μόρφου, σφυρηλατούμε την αγωνιστικότητα και τη θέλησή μας για τον αγώνα της επιστροφής.

Η μνήμη των κατεχόμενων χωριών και πόλεών μας, μας γεμίζει με θλίψη , αλλά και μια ακαταμάχητη ελπίδα και αγωνιστικότητα. Στη μακραίωνη ιστορία μας γνωρίσαμε πολλούς κατακτητές, αλλά δεν καμφθήκαμε, δεν αφανιστήκαμε. «Χρόνια σκλαβιές ατέλειωτες, τον μπάτσον τζιαι τον κλώτσον τους τζι' εμείς τζιαμαί, πάνω στον ρότσον τους», λέει ο Κύπριος ποιητής Κώστας Μόντης.

Έτσι, λοιπόν, και σε αυτούς τους μπάτσους και τους κλώτσους των κατακτητών ας χαλυβδώσουμε τη θέλησή μας να αντέξουμε. Έχουμε καθήκον να κρατήσουμε αλώβητη την φλόγα και την επιθυμία για επιστροφή. Ο αγώνας δεν τελειώνει έτσι

άδοξα.

Πρέπει να συνεχίζεται μεθοδικά και υπομονετικά, για να κρατηθούμε πάνω στον ρότσον μας, την μικρή μας πατρίδα, τη νήσο των αγίων, την Κύπρο μας.

Πρέπει ως Έλληνες να ενωθούμε και να βρούμε τους τρόπους να αντισταθούμε, δημιουργώντας κατάλληλες συνθήκες άμυνας στα σχέδια βουλιμίας της Τουρκίας. Οι πολιτικοί μας πρέπει να δημιουργήσουν τις κατάλληλες συμμαχίες, και συνθήκες αντίστασης, αλλά περισσότερο πρέπει να εμφυσήσουν στο λαό μας την αυτοπεποίθηση, το θάρρος και την αγωνιστικότητα. Αδέλφια, δεύτε λάβετε θάρρος. Ψηλά το μέτωπο, ψηλά οι καρδιές. Λαοί που ξέρουν να αγωνίζονται δεν χάνονται, αλλά ζουν πάντοτε και θα ζουν εσαεί.

ΖΗΤΩ Η ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ! ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ! ΖΗΤΩ Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ!

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΙΟΡΝΘΥ
1999